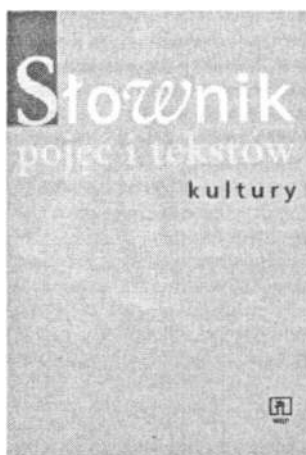

Наші презентації

Słownik pojęć i tekstów kultury. — Warszawa: Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne Spółka Akcyjna, 2002. — 359 с.

Словник, що передусім орієнтований на сферу гуманітарних знань молоді, виконує, крім навчальної, важливу наукову працю по систематизації цих знань. Діапазон охоплених явищ достатньо широкий. Містачи 2000 гасел, словник висвітлює поняття з галузі теорії художньої літератури й поетики, популярної та масової літератур, суспільних наук, публіцистики, театрознавства, аудіовізуальної, радіо- та віртуальної сфер, філософії, лінгвістики, естетики, етики, соціології. Принципом побудови словника, групування матеріалу в тематично-функціональні гнізда з відсилками на такі гасла, дає можливість унаочнити зв'язки між видами мистецтва та різними галузями гуманітарних наук. Авторкою термінологічної програми, науковим редактором, одним із основних авторів словника є доктор Є.Щесна, ад'юнкт факультету полоністики Варшавського університету. До авторського колективу, крім неї, ввійшли ще дев'ять науковців, більшість із них — співробітники очолюваного проф. Т.Добжинською відділу теоретичної поетики та літературної мови Інституту літературознавства Польської Академії наук.

Юрій Луцький. *З двох світів: Публіцистика. Естетика. Історіософія* / Упоряд., вст. ст. Р.Корогодського. — К.: Гелікон, 2002. — 400 с. (Українська модерна література).

Остання книжка Юрія Луцького (1919—2001) — одного з найвизначніших науковців-україністів діаспори, — складається з його статей та есеїв. Автор піднімає планку журналізму до висот естетики, філософії, розмислів про долю цивілізації й, головне — України. До 90-х років Ю.Луцький писав виключно англійською мовою й видав 36 книжок про українську літературу. Це його третя книжка в серії

“Українська модерна література”, яку він написав українською мовою, але, на жаль, не дочекався її виходу в світ. Видання доповнене “Автопортретом невідомого Юрія Луцького, що був відтворений після смерті майстра з коментарем і діалогом архівіста Романа Корогодського” — своєрідного колажу в драматургічній формі уявного діалогу.

ЮРІЙ ЛУЦЬКИЙ
З ДВОХ СВІТІВ

Публіцистика. Естетика. Історіософія

Євсевієве євангеліє: Наукове видання. Пам'ятка української мови XIII ст. — К.: КСУ, 2001. — 320 с. / Серія канонічної літератури.

Фіксація на письмі певних елементів в лінгвоструктурі — неспростовний доказ існування їх у мові, тому що пам'ятки засвідчують їх появу пізніше від часу виникнення.

Оригінальних пам'яток української мови найдавнішої доби збереглося небагато. Особливо мало таких текстів дійшло до нас із XIII ст. — часу, до якого вже здійснилися (або перебували на стадії завершення) більшість кардинальних процесів в оформленні системи української мови як оригінальної в колі слов'янських мов.

Особливе місце серед них посідає “Євсевієве євангеліє” 1283 р., в якому зустрічаємо низку визначальних рис української мови.

Аналіз євангелія переконує, що на час написання пам'ятки вже сформувалися всі основні риси, які характеризують українську мову як окрему, відмінну від інших мов лінгвальну систему.

КРИТИКА. — 2002. — Ч. 7–8.

Здвоєне число "Критики" присвячене знаковій для української культурологічної свідомості темі Львова як історичного й культурного феномену. Я.Грицак і Ю.Прохасько аналізують політичні й культурні міфи, пов'язані зі Львовом, зокрема роль "галицько-австрійського міфу" в розв'язанні сучасних політичних і культурних проблем. Г.Грабович і К.Котинська присвятили свої розвідки міфологізованому образу Львова в літературі й мемуаристиці. М.Яновський ділиться враженнями від своїх візитів до Львова протягом останніх років, супроводжуючи власні спогади ретроспективними міркуваннями про старе місто та відзначаючи його європеїзацію в другій половині 1990-х рр. Т.Гаврилів пропонує увазі читача медитації про львівські "віртуальні ландшафти", а К.Москалець — про творчість львівського поета-шістдесятника Г.Чубая. Номер завершують переклади спогадів Ю.Вітліна і Є.Короткової, присвячені Львову відповідно початку й середини ХХ ст.

КРИТИКА. — 2002. — Ч. 9.

У вересневому числі М.Рябчук представляє українському читачеві англomовну працю М.Шкандрія "Росія та Україна: література та дискурс імперії від наполеонівських до постколоніальних часів", супроводжуючи виклад власними критичними зауваженнями та актуальними політичними коментарями. Т.Лонгінювич проєктує етнопсихологічну студію В.Дворниковича "Характерологія югославів" (1939) на політичні реалії й масову пісенну культуру 1990-х рр. А.Зорін, аналізуючи сучасні російські свята та їх сприйняття, доходить висновку: "Чим глибшою стає криза в країні, тим відчайдушніше і палкіше хочеться свята". Л.Стефанівська та І.Булкіна аналізують есеїстику Ю.Андруховича, який у цьому числі ділиться роздумами про літературну творчість як мовне долаання меж тимчасовості. І.Котик аналізує роман А.Стасюка "Дев'ять". Аналізований автор представлений есеєм "Рашинарі".

КРИТИКА. — 2002. — Ч. 10.

Значна частина жовтневого числа "Критики" присвячена політичній тематиці. Василь Черепанин, аналізуючи терористичний акт у Москві та ситуацію довкола нього, наголошує на провнні російської влади, доводить подібність її дій до американської тактики боротьби зі "світовим тероризмом" й кваліфікує московські події як поразку нинішнього політичного курсу В.Путіна.

КРИТИКА

Порція до Європи
Кітєн Івасюнас,
Борис Дубін,
Андрій Портнов,
Ярослав Поліщука,
Василь Махно

Сергій Жадан:
Берлін: який ми
втрачимо
Василь Черепанин:
Терор: перемога

"Критика" передруковує міркування Ю.Габермаса про перспективи європейської Конституції, яка мала б ґрунтуватися на легітимації спільних культурних цінностей, традиціях поєднання громадянського колективізму й приватного індивідуалізму, взаємному визнанні відмінностей між національними культурами.

Борис Дубін, аналізуючи проблеми модернізації Європи, дає характеристику інтелектуального середовища повоєнної Східної Європи. Зосереджуючись на історії, мові та культурі як формах ідентифікації особистості, автор застерігає від уніфікаційного розуміння культури й традиції. Андрій Портнов аналізує ряд зарубіжних видань, присвячених посткомуністичній історії Східної Європи. Рецензійний відділ містить також публікації Ярослава Поліщука про книгу Г.Пшебінди "Більша Європа. Папа про Росію і Україну" та Володимира Осадчого про 4-й том "Історії релігій в Україні". Василь Махно пропонує увазі читача есей "Парк культури імені Гертруди Стайн" з екскурсами в культурне минуле, спогадами, неவிбагливими нотатками мандрівника та здебільшого суто ознайомчою інформацією про сучасних американських поетів. Номер завершує оповідання Сергія Жадана "Берлін, який ми втрачимо".